

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

5 : **Gehoorzaamheid**
: en vrijwilligheid

22 : **Reuzen – in**
: jouw leven?

28 : **Aansporingen**
: tot evangelisatie

Inhoud

■ Jezus Christus:

Christus' gebed tot de Vader (4)	4
Gehoorzaamheid en vrijwilligheid	5

■ Verhaal

Arnichauds geheim (deel 10)	10
-----------------------------------	----

■ Aan de Slag:

Actueel	12
Aan de Slag	13
Ogenblik	25

■ Bijbelstudie

Bijbelstudie Markus (15)	14
Efeze	17

■ Huwelijk & Gezin

Is blijvend geluk in een jong huwelijk een droom? (deel 2)	18
--	----

■ Bijbel praktisch

Reuzen – in jouw leven?	22
Aansporingen tot evangelisatie	28

■ Om over na te denken:

Oneindig ver	26
--------------------	----

■ Goede boodschap

Hemel of hel	32
--------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© BillionPhotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 10 © Tilio & Paolo
Bladzijde 12 © daniel0
Bladzijde 17 © BillionPhotos.com
Bladzijde 22 © R. Gino Santa Maria

Bladzijde 23 © boris_sh
Bladzijde 24 © Aamon
Bladzijde 25 © Animaflores PicasStock
Bladzijde 26 © Dmytro Tolokonov

Bladzijde 28 © Jan Schuler
Bladzijde 32 © photalo

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij!'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste lezer,

Ook dit keer staan er weer mooie artikelen in Volg Mij!. Eén daarvan gaat over 'reuzen in je leven'. Misschien herken je dat wel... een 'reus' in je leven. Een mooie illustratie hierbij is het verhaal van de 'lekkende emmer'.

Een waterdrager in India had twee grote emmers. Eén van de emmers had een barst en de andere emmer was in perfecte staat. Aan het einde van de weg, na het waterhalen, bij het huis van de meester was één emmer vol, terwijl de andere emmer maar halfvol was. De volle emmer was trots op zijn prestaties, terwijl de gebarsten emmer beschaamd was om zijn gebrek en voelde zich ellendig. Na een tijdje begon hij tegen de waterdrager te praten. 'Ik ben beschaamd en wil me bij jou verontschuldigen'. Waarom? vroeg de waterdrager. 'Omdat ik de afgelopen tijd alleen maar in staat ben geweest om halve emmers water af te leveren'. De waterdrager kreeg medelijden en zei, om hem te troosten, dat hij maar eens moest letten op de prachtige bloemen langs de kant van de weg. Opvallend was dat enkel aan één kant van de weg de prachtigste bloemen bloeiden. 'Weet je waarom?' zei de waterdrager. 'Omdat ik zaadjes geplant heb aan jouw kant van de weg en elke dag heb jij ze water gegeven'. Hierdoor kon ik de prachtigste bloemen plukken en de tafel van mijn meester versieren. 'Als jij niet zou zijn zoals je nu bent, dan zou het huis van mijn meester er niet zo prachtig uit zien!'

Wat wil dit verhaal ons leren? Dat de Heere God ons roept voor een bepaalde taak, ondanks de reus/reuzen in ons leven. Hoe je deze reus/reuzen kunt overwinnen lees je in het artikel in deze Volg Mij!

Verder gaat het in deze Volg Mij! over het voorbeeld van de Heere Jezus als gaat om gehoorzaamheid en vrijwilligheid. Ook in dit artikel vinden we praktische toepassingen en mogen we van Hem leren!

Veel leesplezier toegewenst!

Vriendelijke groet,

Sander Nijp

'Maar nu kom Ik naar U toe en spreek dit in de wereld, opdat zij ten volle Mijn blijdschap in zichzelf hebben' (Johannes 17:13).

Het woordje 'nu' komt 75 keer voor (HSV) in het Evangelie van Johannes. Het wordt verschillende keren gebruikt in verband met de dienst van onze Heere, en verwijst naar verschillende voorvallen of perioden. In Zijn gebed tot de Vader gebruikt Christus het woord 'nu' met een specifieke reden. Aan het begin van Zijn openbare dienst in Kana in Galilea veranderde Hij water in wijn en gaf de dienstknechten het bevel: 'Schep [er] *nu* [iets uit] en breng het naar de ceremoniemeester' (Joh. 2:8). Dat was het 'nu' van hun dienst. Als we dit op onszelf toepassen, leren we dat het uur van onze dienst 'nu' is, en het is ook verbonden met het 'nu' van de aanbidding, want dienst mag niet losgemaakt worden van aanbidding, zoals de Heere zei tegen de Samaritaanse vrouw: 'De ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidder de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid' (Joh. 4:23 NBG). Later, kort voor het kruis, sprak Christus tot de Vader: 'Nu is Mijn ziel in beroering en wat zal Ik zeggen?' (Joh. 12:27). Dit komt overeen met Zijn gebed in Gethsémané – dat niet is opgetekend door Johannes – waar Christus intens leed toen Hij vooruitzag naar de drie uren van duisternis aan het kruis. Dit 'nu' is verbonden met het kruis: 'Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden' (Joh. 12:31). *Aan het kruis* zou Christus God verheerlijken: 'Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt' (Joh. 13:31).

Christus' gebed tot de Vader

4

De Mens Christus Jezus verheerlijkte God zoals Hij nooit eerder verheerlijkt was en dat ook nooit meer zal worden. In Zijn gebed tot de Vader, in Johannes 17, plaatst de Heere Jezus Zich in de geest *na het kruis*, wanneer Hij zegt: 'Maar nu kom Ik naar U toe.' Hij keek vooruit naar de volledige gevolgen van Zijn werk, zodat de discipelen – en ook wij vandaag – volkomen blijdschap zouden hebben: 'opdat zij ten volle Mijn blijdschap in zichzelf hebben', zelfs in een wereld vol narigheid.

A.E. Bouter

Gehoorzaamheid en vrijwilligheid –

NAAR HET VOORBEELD VAN ONZE HEERE JEZUS CHRISTUS

De gehoorzaamheid van Jezus Christus

De gehoorzaamheid van de Heere Jezus is in vele opzichten indrukwekkend. Hij, Die eeuwig is en was, en ook de Schepper is, ontledigde Zich zo zeer dat Hij Mens werd en 'de gestalte van een slaaf' aannam en 'aan de mensen gelijk' werd (Fil. 2:7). De Heere Jezus was Mens en was God gehoorzaam. Niet dat Hij geen God meer was. Maar als Mens zag Hij af van Zijn soevereine beschikkingsbevoegdheid en werd gehoorzaam 'tot de dood, ja, tot de kruisdood' (Fil. 2:8).

Tot aan de menswording hoefde de Zoon van God nooit te gehoorzamen, want Hijzelf was de Gebieder over alles: over wind, golven, dieren, mensen en engelen. Hij is de Schepper van alle dingen en Hij 'draagt alle dingen door Zijn krachtig woord' (Hebr. 1:3). Aan Hem is alles onderworpen en alle schepselen zijn verplicht Hem te gehoorzamen. Maar Hij vernederde Zich om een gehoorzaam Kind (Luk. 2:49-51) en een gehoorzame Man te worden. De Gebieder werd Mens en leerde uit ervaring wat gehoorzaamheid is – met name door wat Hij heeft geleden. 'Hoewel Hij de Zoon was (...)' (Hebr. 5:8)! Onbegrijpelijke vernedering! Toch moest de Heere Jezus niet de gehoorzaamheid leren zoals wij moeten leren te gehoorzamen. Hij leerde de gehoorzaamheid omdat het voor Hem als de Gebieder iets nieuws was. Wij daarentegen leren gehoorzaamheid, omdat wij van nature ongehoorzaam zijn.

Gehoorzaamheid en liefde waren bij de Heere Jezus onafscheidelijk met elkaar verbonden, zoals Johannes 14:31 ons laat zien: 'Maar de wereld moet weten dat Ik de Vader liefheb, en doe zoals de Vader Mij geboden heeft'. Zijn motivatie was altijd liefde – liefde voor Zijn hemelse Vader en voor de verloren mensen. De Heere had bovendien nooit 'extra motivatie' nodig. Wij kunnen slechts vermoeden wat voor een grote vreugde het voor God de Vader moet zijn geweest een mens op deze aarde te zien Die Hem met heel Zijn hart liefhad en Hem volledig gehoorzaam was.

De Heere Jezus liet Zich nooit van de gehoorzaamheid aan Zijn Vader afbrengen. Zelfs tegenover Zijn moeder stelde Hij zich terughoudend op toen zij Hem op de bruiloft te Kana ertoe wilde aanzetten iets te ondernemen. Beleefd en toch beslist zei Hij tegen haar: 'Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn uur is nog niet gekomen' (Joh. 2:4). Hij handelde altijd vanuit de relatie tot Zijn hemelse Vader.

De Heere Jezus heeft nooit geweigerd, noch gearzeld om de wil van God te doen. Nee, het was Zijn voedsel die dagelijks te doen (Joh. 4:34). Zonder deze wil kon Hij zagezegd helemaal niet leven. Zelfs op het moment dat Hem het grootste lijden te wachten stond, was Hij bereid Zich volkomen aan de wil van de Vader te onderwerpen en gehoorzaam te zijn. Toen de Heere Jezus in Gethsémané bitter streed, bad Hij: '(...)' maar niet wat Ik wil, maar wat U

wilt' (Mark. 14:36). In een ander evangelie staat: 'Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt' (Matth. 26:39). Zo vinden we beide – het 'wat' en het 'zoals' – in volledige gehoorzaamheid aan en in harmonie met Zijn Vader.

Hoe vastbesloten was de Heere om aan het kruis te gaan! Hij maakte Zijn gezicht als hard gesteente (Jes. 50:7). Hij was gehoorzaam wat het ook kostte. Hem komt de aanbidding toe!

De vrijwilligheid van Jezus Christus

De Heere Jezus kwam vrijwillig naar deze aarde om als Lam geofferd te worden. Vrijwillig betekent: iets zonder dwang door personen of omstandigheden uit eigen beweging doen.

Natuurlijk was alles wat de Heere wilde doen en deed ook naar de wil van Zijn Vader in de hemel. Toch deed Hij het vanuit Zichzelf: 'Toen zei Ik: Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen (...)' (Ps. 40:7-8).

In het Oude Testament vinden we immers al voorbeelden van het leven van Jezus, en juist in het beeld van de Heere Jezus (Ex. 21:1-6) vinden we Zijn bereidheid om, vrijwillig en uit liefde tot Zijn heer (God), Zijn vrouw (Gemeente) en Zijn kinderen (de Zijnen), af te zien van Zijn rechten. Wat diende Hij de mensen onbaatzuchtig, ook wanneer Hij moe was. De vrouw bij de bron van Jakob maakte dat mee (Joh. 4). Hij kwam bij de bron om haar hart te bereiken, want dat was Zijn hartenwens.

Daarvoor zag Hij af van rust en ontspanning.

De vrijwilligheid van onze Heere wordt al in de wetten van het brandoffer aangeduid (Lev. 1:1-3). Het brandoffer was een vrijwillig offer, wat erop wijst dat de Heere Jezus Zich vrijwillig in de dood heeft gegeven.

Als de Heere Jezus Zijn leven hier op aarde 'slechts' in gehoorzaamheid zou hebben geleefd, zou dat al

geweldig zijn geweest. Maar de vrijwilligheid geeft het leven van onze geliefde Heere daarbovenop een bijzondere glans. Hij kon zeggen: 'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef (...)' (Joh. 10:17).

Vrijwilligheid is altijd met gevoelens van liefde en genegenheid verbonden. Zoals we al hebben gezien, had niemand op aarde een grotere liefde dan de Heere Jezus. Hij heeft ons zo zeer liefgehad dat Hij Zich vrijwillig voor ons heeft overgegeven. Daarom komt Hem de aanbidding toe!

Gehoorzaamheid en vrijwilligheid – een prachtige harmonie

De gehoorzaamheid van de Heere en ook Zijn vrijwilligheid zijn uniek en het waard om te worden aanbeden. Beide eigenschappen zijn in het leven van de Heere Jezus volkomen in balans zichtbaar geworden. Juist in het Johannes-evangelie vinden we enkele voorbeelden van deze unieke harmonie.

Zo zegt de Heere Jezus in Johannes 8:42: 'Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan en gekomen. Want Ik ben ook niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden.' Hier vinden we beide in één zin: de vrijwilligheid van Zijn komst op deze aarde enerzijds en de gehoorzaamheid van de Zoon anderzijds. Hij was gekomen omdat de Vader Hem had gezonden.

Een ander voorbeeld vinden we in Johannes 10:17-18, waar de Heere

zegt: 'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen'. Ook hier weer vrijwilligheid en gehoorzaamheid in één uitspraak.

Wat is onze Heere een wonderlijk Persoon, Die altijd volkomen gehoorzaam was en tegelijkertijd alles in eigen vrijwilligheid deed! Wij kunnen deze harmonie niet echt vatten. Bij ons schort het vaak aan beide.

En wij?

Hoewel de Heere Jezus en wat Hij deed voor ons altijd onbereikbaar blijft, is en blijft Hij ons Voorbeeld. Als we naar Hem kijken in Zijn vernedering en daarbij innerlijk ontroerd zijn, dan komt toch de wens naar boven om meer op Hem te lijken. Wij mensen zijn van nature 'kinderen van de ongehoorzaamheid'. Daarom hebben wij een nieuwe natuur nodig die tot ware gehoorzaamheid in staat is. De natuurlijke mens verzet zich ertegen een autoriteit boven zich te erkennen. Wij willen het liefst vrij en onafhankelijk zijn. Maar wie door het bloed van Christus is gereinigd, heeft niet alleen de plicht gehoorzaam te zijn, maar bezit ook een nieuwe natuur die gehoorzaam wil zijn. (1 Petr. 1:2,14; 1 Joh. 5:3). In zoverre geldt voor ons niet een slaafse gehoorzaamheid, maar een gehoorzaamheid uit liefde – dus een vrijwillige gehoorzaamheid. Denken we aan Johannes 14:15 en 21:

'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' en: 'Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft (...)'. Hier worden gehoorzaamheid en liefde direct met elkaar verbonden.

Is onze gehoorzaamheid een vrijwillige, bereidwillige en vreugdevolle gehoorzaamheid? Is het een gehoorzaamheid die onze Heere vreugde bereidt? De gelovige weet wat Hem welgevallig is. En toch doen we vaak dingen waarvan we precies weten dat ze ongehoorzaamheid betekenen. Zoals we al bij de Heere Jezus hebben gezien, komt het in ons geloofsleven aan op onze hartsgesteldheid. Uiteindelijk is het een kwestie van liefde. Misschien kunnen we zeggen dat hoe groter onze liefde voor de Heere Jezus is, des te groter onze gehoorzaamheid en vrijwilligheid zal zijn.

Als iets vrijwillig gebeurt, worden de dingen anders gedaan dan als iemand alleen maar uit plichtsbesef handelt. Dat is al in de kleine alledaagse dingen te zien. Daarom willen we ons steeds weer ernstig afvragen of en wat we voor de Heere uit gehoorzaamheid en liefde vrijwillig doen. – We willen ons door de Heere Zelf laten aansporen om ons vrijwillig aan Hem te geven. Dat zal dan tot rijke zegen voor ons zijn. En hoezeer wordt onze Heere daardoor geëerd!

Manuel Dietermann

Want als ik dat vrijwillig doe, heb ik recht op loon.

1 Korinthe 9:17

Arnichauds geheim (deel 10 - Slot)

108 pagina's
Schrijver: Bettina Kettschau
Prijs: €9,95
EAN: 978 90 5907 5849

Nadat Francois en Willem hebben afgesproken waar de sleutel verborgen zou worden, vertrekt Willem. Maar hij moet oppassen voor Victor Amadeus...

Het afscheid was kort en hartelijk. De graaf bleef lang voor het kasteel staan om de vrienden na te kijken. Zuchtend ging hij naar de stallen en zadelde zijn paard. De maan was intussen opgekomen en hulde het landschap in een zilveren licht. Langzaam reed Willem de vertrouwde weg naar de boerderij van de Arnichauds. In gedachten werden de gezamenlijke uren weer levend, en het verlangen naar zijn vrienden werd wakker nog voor ze zijn land hadden verlaten. Hij bond zijn paard op enige afstand aan een boom en naderde voorzichtig het huis, dat stil en verlaten in het maanlicht lag. Snel liep hij naar boven, naar het zolderkamertje, en verstopte de sleutel in de holle vensterbank. Verdrietig keek hij de ruimte rond, waar hij zo vaak met zijn goede vriend de Bijbel had gelezen. Daarna schoof hij de

ophaaltrap omhoog en sloot het valluik van onder. Zachtjes, maar zo snel mogelijk verliet hij het huis.

Hij spoorde zijn paard aan op de terugweg. Af en toe keek Willem onbehaaglijk om. Zijn ongerustheid werd groter, hoe dicht hij bij het kasteel kwam. Hij liet zijn zwarte paard buiten de omheining en voerde hem wat haver.

Te voet ging hij over de ophaalbrug naar de ingang van het kasteel. De maan verschoot zich achter een donkere wolk. Een uil schreeuwde in de verte. Willem huiverde en hij kreeg een gevoel van grenzeloze eenzaamheid. Willem liep door de ingang naar binnen. Het licht en de warmte deden weldadig aan. Hij wierp zijn jas op een luie stoel en wilde het woonvertrek binnengaan.

Er dook een donkere gestalte op uit de schaduw van de hal. Verschrikt deed Willem een stap achteruit. Maar gelijk had hij zich weer onder controle. 'Wie heeft u toegestaan mijn kasteel binnen te komen?' vroeg hij op scherpe toon. Nu kwamen er nog meer mannen uit de achtergrond tevoorschijn, elk van hen tot de tanden bewapend. Ze omsingelden de graaf en sneden hem de weg naar de uitgang af. 'Dood hem,' zei de eerste man. 'U zult problemen krijgen, als u mij vermoordt. Wie bent u eigenlijk?' 'Een treurig ongeluk, deze brand in uw kasteel.' Op dit moment rook Willem de brandlucht, die vanaf de eerste verdieping omlaag stroomde. Twee mannen kwamen met brandende fakkels de trap af. 'Opdracht uitgevoerd, mijnheer Amadeus.' Willem rende in een onbewaakt ogenblik door de deur de aangrenzende woonzaal binnen. 'Achter hem aan!' schreeuwde Victor Amadeus. 'Arnichauds vriend mag niet ontkomen.'

Met trillende handen schoof de graaf de houten betimmering in het vertrek uit elkaar en stapte een donkere gang in. Met zijn handen in het donker tastend rende hij voor zijn leven. De achtervolgers zaten hem dicht op de hielen. Willem zag het flakkerende licht van de fakkels al achter zich. Zijn hart bonkte in zijn keel, zijn adem ging al maar zwaarder. Eindelijk had hij de toren bereikt. Hij vergrendelde de zware deur met de ijzeren grendel en rende de wenteltrap af naar de kelder. Daar opende hij een houten betimmering en stapte opgelucht op de bodem van de slotgracht naar buiten. Hij

gunde zich een moment om op adem te komen. Maar achter hem dreunden al harde slagen tegen de toreneur.

Hij rende verder op de bodem van de gracht naar de treden onder de brug. Haastig klom hij omhoog en rende naar de omheining. Tot zijn grote opluchting graasde zijn paard vredig in de schaduw. Willem klom in het zadel en joeg in vliegende vaart de berg af. Hij huiverde van de verschrikkelijke gebeurtenis. De oplaaiende vlammen van het brandende kasteel verlichtten de horizon achter hem. En toch had hij medelijden met deze door haat verteerde man. Willem reed de hele nacht door. Bij het aanbreken van de morgen zag hij de stoet vluchtende Waldenzen in de verte...

Naschrift:

'Ik schrijf dit op 17-06-1712. We keren terug naar het vaderland. Lieve vader, ik zit in uw kamertje bij het raam. In den vreemde zijn jullie gestorven, u en mijn lieve moeder en Willem, onze trouwe vriend. Jullie genieten nu van de rust bij God. Wij zijn alleen. Joélie en ik en de vrienden. Gisteren was ik met Barbara, mijn lieve vrouw, bij het kasteel. En we herinnerden ons hoe alles begon. Nu is het kasteel eigendom geworden van de Katholieke Kerk. Onze schat, onze oude geschriften, kunnen we niet terughalen. Misschien zullen latere generaties hem vinden, en begrijpen dat er geen schat is die zo waardevol is als het Woord van God. Frédéric Arnichaud.'

Israël - Hamas - Afghanistan - Syrië - Oekraïne

Terwijl ik dit schrijf, lanceert het Israëli- sche leger vergeldingsaanvallen op de Gazastrook en bereidt misschien zelfs een grondaanval voor, nadat Israël werd verrast door een terroristische aanval van Hamas. Hamas is een radicaal-islamitische Palestijnse terreurorganisatie. Veel men- sen sterven in dit huidige conflict.

Tegelijkertijd was er een verschrikkelijke aardbeving in Afghanistan met enkele duizenden doden. In Oekraïne woedt de Russische oorlog nog steeds. En in Syrië en andere landen woeden burgeroorlo- gen. Ik vraag me af: moeten we berusten als we dit allemaal horen? Nee! God heeft ons voorspeld hoe het er in de laatste dagen onder de Christenen uit zou zien. Niet in detail, maar deze basisrichting:

*'En weet dit dat in de laatste dagen zwa- re tijden zullen aanbreken. Want de men- sen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlij- ke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van zingenot dan lief- hebbers van God' (2 Tim. 3:1-4). Mensen praten veel over vrede, maar in egoïsme

zoeken ze hun eigen voordeel.

*'Vanwaar al die strijd en al die conflicten in uw midden? Vloeien ze hier niet uit voort: uit uw hartstochten?' (Jak.4:1). Tot op de dag van vandaag wil de mens groot zijn, meer macht hebben dan anderen.

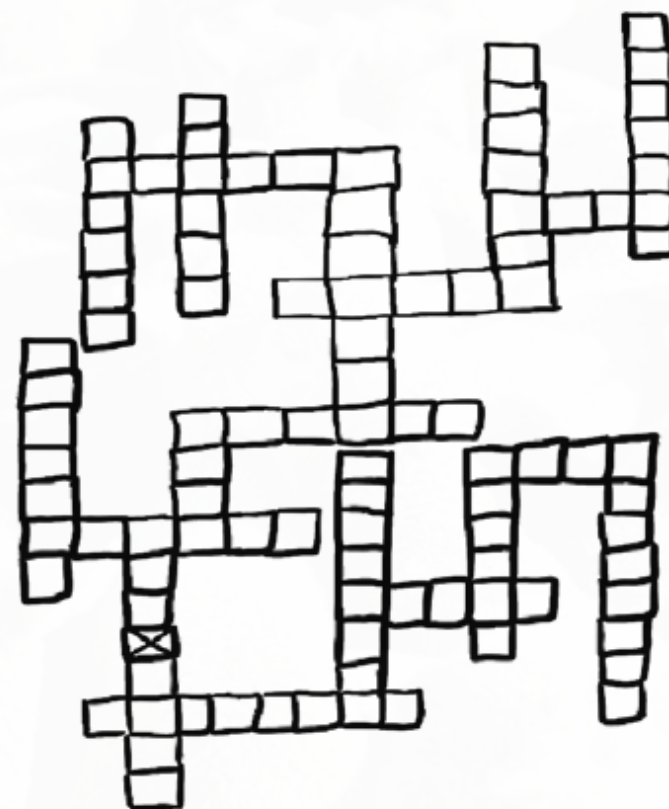
*'Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld' (Gen 6:11). Al voor de zond- vloed was de mensheid getekend door geweld en corruptie.

Als jonge Christen kun je moedig en vol vertrouwen leven in zo'n goddeloze en gewelddadige tijd! 'Voorzeker, de funda- menten worden omvergehaald! Wat kan de rechtvaardige dan doen? De HEERE is in Zijn heilig paleis, de troon van de HEERE staat in de hemel; Zijn ogen door- zien, Zijn blikken beproeven de mensen- kinderen (Ps. 11:3, 4). Dit betekent: Laat je niet beïnvloeden door het kwaad om je heen.

Leef een leven in gemeenschap met God. Bid voor de ongelovigen met wie je te maken hebt, opdat ze zich bekeren. Wees een licht in je omgeving als geloofwaardige getuige van Jezus!

Manuel Seibel

Legwoordpuzzel thema David

4
HARP
OLIE
STAF

5
SPEER
DAVID

6
HERDER
KONING
TEMPEL
OORLOG
ISRAEL
SAMUEL

7
PSALMEN
GEZALFD
GOLIATH
VERBOND
MAN GODS

8
JONATHAN
BATHSEBA
FILISTIJN

Zet de woorden in de goede vakjes zodat het een kloppend geheel wordt. Let op ij = 1 vakje.

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 15 van het Markus-evangelie te lezen in je Bijbel.

Indeling

Een eerste overzicht

- De Heere Jezus voor Pilatus (15:1-15)
- De spot van de soldaten (15:16-20a)
- De kruisiging (15:20b-27)
- De spot van de toeschouwers (15:29-32)
- De drie uren van duisternis (15:33-38)
- Het getuigenis van de Romeinse hoofdman (15:39)
- De vrouwen bij het kruis (15:40,41)
- Jozef van Arimathea (15:42-47)

Inhoud

Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud

Na de eerste nachtelijke, illegale beraadslaging vindt er nu ook een openbare beraadslaging voor de Romeinse stadhouder Pilatus plaats. De Joden hebben zijn toestemming nodig om de Heere ter dood te veroordelen. Pilatus interesseert het alleen maar of de Heere 'politieke ambities' heeft: 'U bent de Koning van de Joden?' (vers 1-5).

Een oude traditie volgend, wil Pilatus op het Paasfeest een gevangene vrijlaten. Er is keuze uit twee: Barabbas, een moordenaar en oproerling en de Heere Jezus, de Koning van de Joden. De Joden eisen de vrijlating van Barabbas en de dood van hun eigen Koning (vers 6-15).

De Romeinse soldaten hebben er plezier in om de Heere te bespotten en te mishandelen (vers 16-20). Dan leiden ze de Heere naar Golgotha en kruisigen Hem. Ook de Gekruisigde wordt in Zijn leed door de mensen nog bespot (vers 21-32).

Er volgen drie uur van volledige duisternis, waarin de Heere onder het oordeel kwam voor mijn (en jouw?) schuld. Naast de vijanden van de Heere stonden er ook enkele vrouwen bij het kruis die Hem gevolgd waren (vers 33-41). Een andere discipel van de Heere heeft de Heere God willen gebruiken om het lichaam van de Heere Jezus op waardige wijze in het graf te leggen (vers 42-47).

Vragen over de tekst

Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer

1. Wat zag Pilatus als motief voor de overlevering van de Heere?
2. Welke plaats heeft Simon van Cyrene in de geschiedenis van de kruisiging?
3. Wat wordt er over de vrouwen bij het kruis gezegd (vier dingen)?

Woordstudie: Graf

In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep

Het graf van de Heere Jezus was een in een rots uitgehouwen ruimte die met een steen afgesloten werd. Deze steen lag gewoonlijk in een soort gleuf en werd daar vastgezet. De stenen waren enorm zwaar. Samen met het feit dat het graf door een wacht bewaakt werd, ontstaat er een situatie die de door de Joden verbreide beraadslaging dat de discipelen het lichaam gestolen zouden hebben (Matth. 28:12, 13) totaal ongeloofwaardig doet worden. Er is maar één geloofwaardige verklaring voor het lege graf: De Heere is waarlijk opgestaan!

Opdracht

- Een laatste keer spotten de overpriesters en schrifteleerden met de Heere als Hij aan het kruis hangt. Vul dat in op je lijst.
- Leg nog een speciale lijst aan (alleen voor dit gedeelte). Verzamel daarin alle informatie over Jozef van Arimathea vanuit de vier Evangelien (zie Matth. 27:57-61; Mark. 15:42-47; Luk. 23:50-54, Joh. 19:38-42).

Verdenking

Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...

'En toen het al avond geworden was, en omdat het de voorbereiding op het Pascha was, dat is de voorsabbat, kwam Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raadsheer, die zelf ook het Koninkrijk van God verwachtte, en waagde het om bij Pilatus naar binnen te gaan en om het lichaam van Jezus te vragen' (vers 43).

Deze daad van Jozef is voor God zo belangrijk, dat ze tot de gebeurtenissen behoort die in alle vier de Evangeliën vermeld worden. De Heere Jezus had in hoofdstuk 14 gezegd: 'Het uur is gekomen; zie, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen van de zondaars' (14:41). Het laatste wat de ongelovigen aan het lichaam van de Heere mochten doen, was de speerstoet van een Romeinse soldaat. Voor de laatste daad: het begraven van de Heere, had God een ander mens op het oog. En die had Hij ook al in het Oude Testament aangekondigd: 'Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest' (Jes. 53:9). De mensen hadden het graf van de Heere bij de goddelozen bepaald, maar God had het anders uitgedacht. Twee bijzondere discipelen van de Heere, Jozef en Nicodemus, zouden de taak op zich nemen het lichaam van de Heere waardig te begraven. Jozef was een verborgen discipel. Hij was bang om openlijk de Heere te belijden. Maar in het beslissende ogenblik toen het echt gevaarlijk was, schonk God hem de 'vrijmoedigheid van het geloof'. Een bemoeiding ook voor onze soms zo angstige harten.

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 14

Vragen over de tekst

1. Een dagloner ontving een denar per dag; dat is dan in totaal ongeveer een jaarloon.
2. De discipelen moeten in de stad gaan en daar een man volgen die een kruik met water draagt.
3. Het is Petrus. De discipelen bezitten twee zwaarden.

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 16.

Efeze

(...) genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.

Efeze 1:2

Efeze (dit betekent 'één verlangen') is een brief zonder vermaningen. Hij verklaart in uitgebreide bewoordingen de grote raadsbesluiten van God met betrekking tot de heiligen van God in deze huidige bedeling van genade, hun huidige 'geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus' (1:3), hun positie 'in Christus' als 'met Hem in de hemelse gewesten gezet' (zie 2:6).

Christus, in overeenstemming met de heerlijkheid van Zijn persoon en de oneindige waarde van Zijn werk, is het geopenbaarde Middelpunt van de zegen van heel het universum, en 'in Hem' hebben wij een erfenis verkregen. Hij is gezeten op de troon van Zijn Vader, en daar vertegenwoordigt Hij ons op volmaakte wijze: wij zijn 'in Hem'. Joodse en niet-Joodse gelovigen vormen 'één lichaam', verenigd met Christus, het Hoofd in de heerlijkheid.

De Gemeente wordt niet alleen gezien als het lichaam van Christus, maar ook als het huis van God, een

gebouw dat 'verrijst tot een heilige tempel in de Heere', tot 'een woning van God' (2:21-22); en ten slotte als een bruid die geschikt gemaakt is voor haar Bruidegom. Deze waarheden waren in vroegere eeuwen niet bekendgemaakt of voorzegd, maar zijn nu geopenbaard door apostelen en profeten. (zie 3:5)

Ook onze strijd speelt zich af 'in de hemelse gewesten', tegen 'de geestelijke machten van het kwaad', demonische machten die een aanval doen op ons onderscheidingsvermogen en op ons genieten van de waarheid met betrekking tot onze rechtmatige hemelse bezittingen.

Geen ander boek is zo belangrijk als Efeze als het gaat om het ontwikkelen van een karakter dat in overeenstemming is met onze ware eenheid met Christus in het werkelijke huis van onze ziel, de hemel zelf.

Leslie M. Grant

Is blijvend geluk in een jong huwelijk een droom? (deel 2)

Pas getrouwd. Het bruiloftsfeest is voorbij, op de huwelijksreis hebben de pasgetrouwden elkaar al wat beter leren kennen.

En dan begint het dagelijks leven van het jonge paar: een spannende tijd waarin de huwelijkspartners aan elkaar moeten wennen, zich aan elkaar moeten aanpassen. In dit korte artikel willen we nadenken over een aantal 'haken en ogen', die (niet alleen) in het jonge huwelijk kunnen opduiken, maar ook over doelen en hulpmiddelen voor een gelukkig samenzijn. Leidraad daarbij zijn een paar verzen uit 1 Korinthe 7.

Dit is het vervolg op deel 1 uit het vorige nummer.

Huwelijk – een verbond met extra zorgen
'Zulke mensen echter zullen wel verdrukking hebben in het vlees en dat wil ik u besparen' (1 Kor. 7:28).

Een pasverloofd of pasgetrouwd paar zal het zich nauwelijks voor kunnen stellen, maar toch is het waar: in het huwelijk komen lasten op hen af die er eerder niet waren. Alleen 'het pakket aan zorgen' van de echtgeno(o)te wordt – als het goed is – het gezamenlijke pakket. Daarom is het voor een huwelijk simpelweg ook niet voldoende om alleen maar verliefd te zijn. Het heeft ook de vaste overtuiging nodig: de Heere wil ons samen leiden. En als dan deze extra zorgen opduiken, zal de Heere ons allemaal – ook degenen die hun huwelijk mogelijk anders begonnen zijn – helpen, wanneer wij oprecht tot Hem bidden. Ook hier moeten een aantal punten genoemd worden:

- De tijd voor het huwelijk of tot het begin van het huwelijk mogen we gebruiken om ons door de Heere te laten voorbereiden voor bijzondere tijden: door gebed, Bijbellesen. Door te delen in de problemen van anderen worden we voorbereid, gewapend voor situaties in het leven die het nodige van ons zullen eisen
- Als er problemen komen (gezondheid, werkloosheid, met be-

trekking tot kinderen of kinderloosheid), dan mogen wij ze in gebed voor de Heere neerleggen – juist dan wordt het gezamenlijke gebed vaak samen zweten!

- Het echtpaar mag zich ook dan, juist dan aan elkaar vasthouden en elkaar liefhebben, wanneer de partner niet meer zo is als vroeger (ziekte, karakter, uiterlijk). Hier mogen we vooral de wat oudere of bijzonder beproefde echtparen onder de gelovigen tot voorbeeld nemen.

Kort gezegd: de zorgen zijn er weliswaar, maar de Heere is er ook!

Huwelijk – eigen voordelen of partnervoordelen?
'Wie echter gehuwd is, draagt zorg voor de dingen van de wereld, hoe hij zijn vrouw zal behagen (...) Zij echter die gehuwd is, draagt zorg voor de din-

gen van de wereld, hoe zij haar man zal behagen' (1 Kor. 7:33-34).

Eindelijk in de haven van het huwelijk! Je wil er goed van genieten – voor jezelf. Ja, dat mag ook, maar het mooiste is wanneer je de huwelijkspartner wil behagen. Nu is het pas zaak om de ander te accepteren zoals hij of zij is. Je moet niet proberen om de huwelijkspartner naar eigen idee te veranderen.

Wel zul je vaststellen dat je langzamerhand steeds meer samengroeit. Hieronder volgen enkele voorbeelden, die meer bedoeld zijn als suggesties om over na te denken in de eigen situatie:

Hem of haar behagen:

- Haar behoeften kennen en eraan voldoen ('ze voeden'); voor haar zorgen in uiterlijke dingen, maar ook op geestelijk vlak.
- Haar wensen opmerken en vervullen ('ze onderhouden'); kennen wij mannen de wensen van onze vrouwen (eens een dag met een vriendin naar de stad gaan, uiteindelijk eens in alle rust met haar praten ...)?
- Belangstelling tonen voor 'haar wereld' (beroep, huishouding, omgeving, gezin) en niet (alleen) bezig zijn met eigen dingen.
- Haar vrijheid geven (smaak, regelen van huiselijke dingen, bezigheden).

- Teder en begripvol zijn, niet grof worden.
- Bereid zijn om eigen of huiselijke gewoonten op te geven ('Bij ons thuis deden we het altijd zo ...').
- Ook de raad van de vrouw willen aannemen (wat betreft het eigen gedrag of optreden).
- Werkelijk hoofd zijn, geen zachtgekookt eitje en geen pantoffelheld. De vrouw zo leiden dat ze zich graag door hem laat leiden.
- Voor de man mooi en aantrekkelijk zijn, innerlijk en uiterlijk, niet voor anderen.
- Deel hebben aan wat hij meemaakt (beroep, alledaags leven, Gods Koninkrijk).
- Niet over de man willen regeren, maar hem tot een hulp zijn, ook bij moeilijke beslissingen.
- Als vrouw een ondergeschikte plaats innemen/zich schikken.

Huwelijk – niet afzijdig houden!

'Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd beperkt is. Laten zij die vrouwen hebben, voortaan zijn alsof ze die niet hebben (...) en zij die blij zijn, alsof zij niet blij zijn (...) en zij die van deze wereld gebruikmaken, alsof zij die niet gebruiken. Immers, de gedaante van deze wereld gaat voorbij' (1 Kor. 7:29-31).

Pasgehuwden mogen 'met volle teugen' van elkaar genieten. Maar het gevaar bestaat dat alleen de eigen wensen en terreinen van het leven gezien worden, en zij daardoor geen oog voor iets of iemand anders hebben. Daarom is het belangrijk het huwelijk ook eens een huwelijk te kunnen laten zijn door er voor anderen te zijn:

- Een echtpaar of een van de huwelijkspartners neemt tijd voor vrienden/vriendinnen of alleenstaanden in het algemeen en gezinnen.
- Er zijn taken in Gods Koninkrijk of binnen de groep van gelovigen (samenkomsten, evangelisatiewerk, kinder- of jeugdwerk) waaraan je kunt deelnemen.
- Juist echtparen kunnen behulpzaam zijn bij degenen die voor moeilijke vragen of problemen staan (keuze van een huwelijkspartner, beroepskeuze etc.).
- Hoewel er met de huwelijksluiting een nieuwe, zelfstandige eenheid ontstaan is, moet het echtpaar ook altijd oog en oor voor hun familie houden.
- Wonen te midden van Gods volk zoals bij de weduwe in de tijd van Elia, dus met deelname aan het wel en wee van de gelovigen, zal tot zegen voor iedereen zijn.
- Ten slotte mogen we bij al het aardse geluk de blik gericht houden

op de Komende; dat zal ook in onze levensstijl zichtbaar worden.

Huwelijk – een leven met de Heere

'En dit zeg ik tot uw eigen voordeel (...) tot (...) blijvende toewijding aan de Heere (...)' (1 Kor. 7:35).

Het besliste, gehoorzame, blijde volgen van de Heere Jezus, ook en juist in het huwelijk als doel voor het leven, zal ertoe leiden dat wij zelf de zegen van de Heere ervaren. En wij mogen dan ook gelovigen en (nog) niet-Christenen tot zegen zijn. Daarom: een huwelijksleven met het doel om tegen iedere prijs de Heere te behagen, is de moeite waard!

Laat ons vandaag opnieuw en bewust(er) zo'n leven leiden!

Martin Schäfer

Reuzen – in jouw leven?

Reuzen – in jouw leven?

De jonge man was verbaasd. Daar was het staatshoofd, koning Saul in een harnas, en om hem heen een heel leger Israëlische soldaten, allemaal moedige en door de strijd geharde mannen. En allemaal beefden ze van angst. Ze stonden als aan de grond genageld en keken in een bepaalde richting, waarvandaan kennelijk een groot onheil op ze afkwam.

En toen zag hij het ook: daar kwam een reusachtige gestalte op ze af, bewapend met een speer als een boom en met een kolossaal zwaard aan zijn zij. Deze reus kwam steeds dichterbij en hoorde ze luidkeels. Ja, hij lasterde de God van Israël.

Een kwestie van perspectief

David, zo heette de jongeman, was opeens niet meer bang. Hij nam zijn

kleine slinger en ging alleen op de reus af. Die maakte immers ondanks zijn bedreigende kracht helemaal geen kans in Davids ogen, want hij had zich tegen de levende God gekeerd. En daarmee zag de krachtsverhouding er opeens heel anders uit. Onbekommerd koos hij vijf gladde stenen uit een beek. De

reus hoorde: "Ben ik een hond die je met je slingertje kan weggagen?" Maar David nam een steen en slingerde die weg. Toen viel deze geweldige reus met zijn gezicht op de grond, getroffen in zijn voorhoofd door Davids steen. Het gevaar was geweken, want het hele vijandelijke leger werd nu door ontzetting gegrepen en vluchtte! Davids perspectief was juist geweest (lees in dit verband 1 Sam. 17).

De mening van de meerderheid kan juist verkeerd zijn

Een ander gegeven. Een man maakt zich impopulair omdat hij zich niet aansluit bij de mening van de meerderheid. Hij bekijkt dezelfde feiten vanuit een heel ander perspectief dan zijn collega's. En daardoor komt hij tot fundamenteel andere conclusies.

Weer gaat het om reuzen. Het volk Israël heeft een groep verspieders uitgezonden om het land te verkennen dat God hun wilde geven. De meerderheid van de groep verspieders is van mening: 'Een land dat zijn bewoners verslindt'. Uitzichtloos. Ze hebben namelijk mannen van grote lengte gezien, die kennelijk het land bewonen. Reuzen! De verspieder Kaleb echter komt tot een volledig andere opvatting, namelijk: 'Zij zijn ons tot voedsel'.

Hoe komt hij daarbij? Hij heeft rekening gehouden met God. En deze factor is zo sterk dat hij tegen al het andere opweegt. Ook tegen de reuzen (lees Num. 13 en 14).

Wat is jouw reus?

Ken jij ook reuzen in jouw leven? Iets wat te groot is voor je, wat je schrik aanjaagt? Misschien een ziekte? Een probleem in de familie of op het werk? Het verlies van een geliefde? Werkeloosheid? Een mens die 'te sterk' is voor je en die je schade wil berokkenen? Misschien angsten die je willen 'overweldigen'? Een hartstocht of een te intensieve hobby die je te veel energie, tijd en geld kost? Waaraan je verslaafd bent? Soms is het ook alleen de onmogelijkheid het internet te verlaten bij onderwerpen die niet goed zijn voor je of die pure tijdsverspilling zijn.

De zienswijze moet juist zijn

De feiten zijn vaak niet te loochenen. De Bijbel beschrijft echter niet alleen het probleem, maar laat ook de weg zien naar de overwinning op de 'reus'.

Bij de voorbeelden die Gods Woord ons geeft, wordt duidelijk dat er altijd twee mogelijkheden zijn om naar deze reuzen te kijken en ze het hoofd te bieden:

1. in het normale menselijk perspectief;
2. in het geloofsperspectief.

Deze zienswijzen leiden tot volledig verschillende beoordelingen en gedragingen, hoewel de 'reuzen' elke keer precies dezelfde zijn.

Als we onze Heere erin betrekken, verandert het beeld fundamenteel. Hij is tegen elke situatie opgewassen. Voor ons komt het er alleen op aan waar we onze ogen op gericht houden:

'Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig' (2 Kor. 4:18).

Als we dit geloofsperspectief toepassen, worden de 'reuzen' in ons leven klein.

Armin Unterberg

**Grote God, wij loven U,
Heer, o sterkste aller sterken.
Heel de wereld buigt voor U,
En bewondert uwe werken.**

DE BELIJDENIS

'BELIJD WAT JE HEBT GEDAAN!' OPNIEUW HOORT TAMARA DE STEM VAN HAAR GEWETEN. MAAR ZE AARZELT NOG. 'LATER,' ZEGT ZE TEGEN ZICHZELF EN GAAT DE WOONKAMER IN. HET IS ZO'N MOOIE DAG, MAAR BLIJ KAN ZE NIET ZIJN. HAAR GEWETEN LAAT HAAR NIET MET RUST.

KORTE TIJD LATER KAN ZE HET NIET LANGER MEER UITHOUDEN. ZE GAAT NAAR HAAR KAMER, SLUIT DE DEUR ACHTER ZICH EN KNIELT NEER. ZE SCHAAMT ZICH ALS ZE BEGINT GOD, HAAR VADER, DE ZONDE TE BELIJDEN. ZE WEEET DAT ZE VOOR GOD NIETS KAN VERBERGEN EN LEGT ALLES OPEN VOOR HEM NEER. HET IS EEN OPRECHTE BELIJDENIS, WAARBIJ ZE DE ZONDE BIJ DE NAAM NOEMT.

ALS ZE EROVER NADENKT DAT DE ZONDE ZO VERSCHRIKKELIJK IS EN DE HEERE JEZUS DAARVOOR AAN HET KRUIS MOEST STERVEN, ROLLEN DE TRANEN OVER HAAR WANGEN. MAAR TEGELIJKERTIJD MAAKT HET HAAR BLIJ DAT DE HEERE JEZUS ZO VEEL VAN HAAR HOUDT EN BEREID WAS IN HAAR PLAATS DE STRAF VAN GOD TE DRAGEN, ZODAT ZIJ VRIJ IS.

NA DE BELIJDENIS WORDT ZE WEER VROLIJK EN KAN ZE EINDELIJK VAN DE MOOIE DAG GENIETEN.

ALS WIJ ONZE ZONDEN BELIJDEN:

Hij is GETROUW EN RECHTVAARDIG OM ONS DE ZONDEN
TE VERGEVEN EN ONS TE REINIGEN VAN ALLE ONGERECHTIGHEID.

1 JOHANNES 1 VERS 9

MIJN ZONDE MAAKTE IK U BEKEND, MIJN ONGERECHTIGHEID BEDEKTE IK NIET.
IK ZEI: IK ZAL MIJN OVERTREDINGEN BELIJDEN VOOR DE HEERE.
EN U VERGAF MIJN ONGERECHTIGHEID, MIJN ZONDE.

PSALM 32 VERS 5

Oneindig ver

De Noordpool is vanuit Nederland een behoorlijk eindje weg: ongeveer 5.000 kilometer hemelsbreed. Naar de Zuidpool is dat zelfs ca. 15.000 kilometer. En hoe ver is het van hier tot aan de Westpool of de Oostpool? Domme vraag, want deze polen bestaan natuurlijk niet. Maar het is goed dat in je achterhoofd te houden, als we kijken naar een geweldige boodschap uit de psalmen...

Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan (Ps. 103:12).

Hoe ver heeft God onze overtredingen van ons gedaan? Zo ver op de aarde het oosten van het westen is. Dus oneindig ver! Want oost en west hebben geen vast punt op de aardbol zoals de Noord- en Zuidpool.

Daarom heeft de psalmdichter niet geschreven dat God de overtredingen van ons gedaan heeft, zo ver het noorden is van het zuiden. Want ook als de afstand

tussen de Zuid- en Noordpool altijd nog rond de 20.000 kilometer bedraagt – oneindig is hij niet.¹

Ieder die God zijn levensschuld belijdt en Jezus Christus als zijn/haar Redder heeft aangenomen, mag weten: God zal hen hun zonden nooit meer voorhouden. Door het volkomen offer van de Heere Jezus is de gelovige 'tot in eeuwigheid volmaakt' (Hebr. 10:14).

Het bloed van Jezus Christus, de Zoon

¹ Het is merkwaardig dat David ongeveer 3.000 jaar geleden onder leiding van Gods Geest deze precieze uitspraak deed, die we slechts dan werkelijk kunnen begrijpen, als we weten dat de aarde bolvormig en niet plat is.

van God, heeft ons gereinigd van alle zonden – voor altijd (vgl. 1 Joh. 1:7-9; Hebr. 8:12).

Het is opmerkelijk hoe indrukwekkend het Oude Testament er al over hoe volledig Gods vergeving is. Wij, die het verzoeningswerk van de Heere Jezus kennen, willen enkele gedeelten op onszelf toepassen en op ons laten inwerken:

'Zie, tot vrede is de bitterheid voor mij bitter geweest, want U hebt mijn ziel lieflijk omhelsd, van het graf van de ontbinding vandaan gehaald. **Want U hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen**' (Jes. 38:17).

'Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, **en uw zonden als een wolk**' (Jes. 44:22).

'Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun **zonde niet meer denken**' (Jer. 31:34).

'In die dagen en in die tijd, spreekt de HEERE, zal gezocht worden naar de ongerechtigheid van Israël, maar die zal er niet zijn, en naar **de zonden** van Juda, maar **ze zullen niet gevonden worden**, want Ik zal vergeving schenken aan wie Ik laat overblijven' (Jer. 50:20).

'Hij zal Zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze **ongerechtigheden vertrappen**, ja, U zult **al hun zonden werpen in de diepten van de zee**' (Mi. 7:19).

*I hear the accuser roar,
of ills that I have done.
I know them well, and thousands more;
Jehova findeth none.*
(naar Samuel W. Gandy, 1780-1851)

Vertaling:
Ik hoor de aanklager brullen,
wegens zonden die ik niet kan verhullen,
ik ken ze goed, ja, duizend en een –
maar de Heere vindt er geen.

Gerrid Setzer

(...) U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee.

Micha 7:19

Aansporingen tot evangelisatie

Areopagus in Athene

**'U zult Mijn getuigen zijn' –
zijn wij dat ook?**

Motivatie voor persoonlijke evangelisatie

Paulus heeft bijna 500 km gereisd. Van Thessaloniki naar Athene, een wereldstad. Broeders hebben hem daarnaartoe begeleid. Nu is hij daar alleen en wacht op zijn broeders Silas en Timotheüs.

Alleen toerist in de metropool Athene?

'En terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte zijn geest in hem geprikkeld, want hij zag dat de stad vol afgodsbeelden stond. Hij ging dan in de synagoge in gesprek met de Joden en met hen die godvrezend waren, en iedere dag op de markt met hen die hij er tegenkwam. En enige epicurische en stoïsche wijsgeren raakten met hem in een twistgesprek. En sommigen zeiden: Wat zou deze praatjesmaker toch willen zeggen?' (Hand. 17:16-18).

Athene was de metropool van de oude wereld en haar geestelijk centrum. Daar was het eenvoudiger een god te vinden dan een mens, zoals een tijdgenoot van Paulus schreef. Er waren veel filosofische scholen in Athene, denk alleen maar aan Socrates, Plato of Aristoteles, die het denken van de mensen daar in de eeuwen ervoor hebben beïnvloed. Men heeft verbazingwekkende dingen bereikt. De gedenktekens van het antieke Athene getuigen vandaag nog van de pracht die daar heerste. Maar dat alles heeft kennelijk geen indruk gemaakt op Paulus.

Wat maakte indruk: Athene of de Atheners?

Zijn gedachten gingen uit naar de mensen die aan deze filosofieën en de godheden (uitvindingen van de mensen, vgl. Rom. 1) waren blootgesteld. Hij verspilde geen tijd, maar zocht de mensen dagelijks daar op waar ze te vinden waren: op de plek waar ze elkaar regelmatig ontmoetten om nieuwtjes uit te wisselen, misschien ook daar waar velen hun dagelijks werk moesten verrichten: op de markt. Paulus had kennelijk een zeer belangrijke boodschap voor deze mensen, dat hij ondanks de tegenstand die hij kreeg van de epicurische en stoïsche filosofen steeds weer daarheen op weg ging. 'Paulus,' zo zouden we hem willen vragen, 'heeft dat überhaupt wel zin, kijk hoe ze je behandelen, je zelfs als praatjesmaker kwalificeren?'

Paulus had zo te zien geen preekstoel nodig om de belangrijke boodschap over te brengen die voor alle mensen geldt, waar ze ook vandaan komen of tot welke stand ze ook mogen behoren.

Jezus en de opstanding – boodschap ook voor intellectuelen

Paulus ging onvermoeibaar door, ondanks alle tegenstand. De filosofen brachten hem op een rotsmassief onder de Acropolis, de Marsheuvel (Areopagus). Daar brachten veel Atheners hun tijd door met niets anders dan het uitwisselen van nieuwtjes.

Hij had geen tijd om te genieten van het heerlijke uitzicht, waarvan tot op heden de bezoekers van deze plaats

onder de indruk raken. Tegenover de filosofen van zijn tijd had hij er een unieke boodschap tegenover te stellen: 'het Evangelie van Jezus en de opstanding'. Misschien wilden de luisteraars de apostel alleen maar gebruiken om hun nieuwsgierigheid te bevredigen, zo te zeggen: als amusementsobject.

Maar ook hier is de weg van de apostel 'recht door zee'. H.A. Ironside schrijft daarover dat Paulus 'steeds bereid was elke gelegenheid aan te grijpen om de Waarheid van God te prediken'. Paulus toont ons hier misschien een van de mooiste overgeleverde voorbeelden van het preken in het openbaar. Daarnaast zien wij ook zijn bereidheid om iedere keer persoonlijk getuige te zijn van de heerlijke boodschap van het

'Evangelie van Jezus en de opstanding', wat ook voor hemzelf zo belangrijk was.

Paulus, de Atheners – en ik?

Misschien vraag je je af: waarom is dit artikel eigenlijk geplaatst? Gaat het met ons niet vaak zo dat we ons laten imponeren door oude culturen, bouwwerken, mooie stranden en plaatsen waar wij op vakantie zijn of een weekend doorbrengen? Zou het kunnen zijn dat we de mensen die daar wonen, vergeten? Bij Paulus was dat klaarblijkelijk niet zo. Bij het zien van het mooie landschap van Lycië (het tegenwoordige Turkije) of de stranden van Griekenland, hield hij zich

niet bezig met de eenzame baaien, het blauwgroene water van de Adriatische Zee (dat regelrecht uitnodigt voor een strandvakantie), de bijzondere architectuur van de antieke tempelcomplexen, die zelfs vandaag nog imponeren. De mensen die daar woonden, 'maakten indruk' op hem. Zijn gedachten waren steeds bij hen.

Vakantiereizen met sporen van zegen voor anderen!?

Als hij de hoogopgeleide mensen in Athene zag, die zich beroemden op hun intellectuele capaciteiten, dan was het voor hem, die zelf een hoogopgeleide geleerde was, een verlangen om hun met het 'eenvoudige' Evangelie van Jezus en de opstanding tegemoet te treden, of, zoals hij het zelf eens zei: met de 'dwaasheid van de prediking' (1 Kor. 1:21)

Hebben wij ook niet dagelijks zo'n motivatie nodig? Misschien ben jij van mening dat de mensen vandaag de dag niet meer te overtuigen zijn van Christus en Zijn Evangelie. Maar zou onze levensstijl misschien toch niet een beetje moeten veranderen? Zeker, wij zijn onderhevig aan intensieve arbeidsprocessen, hebben afwisseling nodig

en ook vakantie van de alledaagse stress. We hebben misschien de halve wereld al gezien. Maar hebben we sporen van zegen achtergelaten? Hebben we daar een weinig kunnen getuigen van het Evangelie van Jezus en de opstanding? Kennen we dit brandende verlangen van Paulus toen hij de stad vol afgodsbeelden zag? Juist deze blik maakt ons vindingrijk om hun op de een of andere wijze tegemoet te treden, hen uit te nodigen, opdat ook zij iets ervaren van het Evangelie van Jezus en Zijn opstanding.

'(...) want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd' (1 Kor. 2:2).

Heere, schenk ons meer van dit levensprincipe van de apostel Paulus!

Harald Herr

En terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte zijn geest in hem geprikkeld, want hij zag dat de stad vol afgodsbeelden stond.

En Paulus, die midden op de Areopagus stond, zei: Mannen van Athene! Ik merk dat u in alle opzichten zeer godsdienstig bent.

Handelingen 17:16, 22

Areopagus

Hemel of hel

Zo zegt de HEERE: Zie, Ik houd u de weg naar het Leven en de weg naar de dood voor.

Jeremia 21:8

De bekende dominee Wilhelm Busch vertelt over zijn leven:

Vele jaren geleden was ik dominee in een groot mijnwerkersgebied. Op een dag belandde ik bij mijn huisbezoeken op een verjaardagsfeest. De borrelflessen gingen rond. Er werd geschreeuwd en tekeergegaan. Toen ik in de deur verscheen, werd het voor een ogenblik rustig. Maar toen brulde een man: 'Ah! Die vrome! Wat moet die hier? Houd uw praatjes maar voor u! U en de mussen krijgen de hemel van ons cadeau.'

'Wat aardig,' antwoordde ik, 'alleen – ik begrijp het niet helemaal: Men kan aan een ander toch alleen iets geven wat van iemand is! Ik ben bang dat u helemaal geen hemel heeft die u aan mij kunt geven. Ja, ik ben bang dat uw weg eerder naar de hel gaat dan naar de hemel! Hoezo wilt u die dus aan mij en de mussen geven?' – Even was de man in verlegenheid. Toen zei hij: 'Nou, de dominees paaien de mensen toch altijd met de hemel! En dat wilt u toch zeker ook doen?'

'Onzin,' zei ik. 'Ik denk er niet aan mensen te paaien met de hemel die er helemaal geen recht op hebben. Ik zou u eerder willen waarschuwen om niet verder de weg naar de hel te gaan. En ik zou u willen uitnodigen tot de Verlosser, de Heere Jezus Christus te gaan. Die schenkt aan hen die Hem aannemen de hemel!'

Hoe dit verhaal verderging, weten we niet. De man zal zijn beslissing al lang hebben genomen. Misschien heeft dit gesprek hem tot nadenken gestemd en is hij begonnen Jezus, de Redder, te zoeken. Hij kan misschien echter ook onverschillig zijn gebleven. – Maar deze vraag gaat iedereen aan: doorgaan op de weg naar de hel of Jezus als Redder en Heere aannemen?